ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ହୀରା ସମ୍ମିଳନୀ - " ଖଣିରୁ ବଜାର 2017 " କୁ ଭିଡିଓ କନଫେରେନ୍ସ ଜରିଆରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସୟୋଧନ

Posted On: 19 MAR 2017 3:44PM by PIB Bhubaneshwar

ଭାରତ ଏବଂ ଦେଶ ବାହାରୁ ଆସିଥିବା ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥିବୃନ୍ଦ

ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳୀ

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ

ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ହୀରା ସମ୍ମିଳନୀର ନୈଶ୍ୟଭୋଜୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଉଦ୍ୱୋଧନ ଦେଇ ମୁଁ ବେଶ ଖୁସି । ଏହି ସମ୍ମିଳନୀ ହେଉଛି ଭାରତୀୟ ରତ୍ନ ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ରସ୍ତାନୀ ପ୍ରୋହ୍ସାହନ ପରିଷଦର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ସମାରୋହର ଏକ ଅଂଶବିଶେଷ । ଚଳିତ ଥର ଏହି ସମ୍ମିଳନୀର ବିଷୟବସ୍ତୁ ରହିଛି 'ଖଣିରୁ ବଜାର 2017', ଯାହା ସାରା ବିଶ୍ୱରୁ ଖଣି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ, ହୀରା କମ୍ପାନୀ, ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଖୁଚୁରା ବ୍ୟବସାୟୀ, ବ୍ୟାଙ୍କର ଏବଂ ବିଶ୍ୱେଷକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ୱୀତ କରିପାରିଛି ।

ଏହି ପରିଷଦ 50 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା, ସେବେଠାରୁ ଭାରତ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲେଖନୀୟ ଅଗ୍ରଗତି ହାସଲ କରିଛି । ଆପଣମାନେ ସମଞ୍ଜେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଭାରତ ବର୍ତ୍ତ୍ୱମାନ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବତ୍ବହତ କଟାଯାଇଥିବା ଏବଂ ପଲିସ୍(Cut & Polished) ହୋଇଥିବା ହୀରା ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ର । ରସ୍ତାନୀର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ନିୃଯକ୍ତି ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ରହ୍ନ ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର କ୍ଷେତ୍ର ଭାରତର ସବୁଠୁ ଅଗ୍ରଣୀ କ୍ଷେତ୍ର । ଗତ ଚାରି ଦଶନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତ ହୀରା ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ରସ୍ତାନୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରଣୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଭାବେ ଉଭା ହୋଇଛି । ରହ୍ନ ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ରସ୍ତାନୀ ଭାରତର ମୋଟ୍ ରସ୍ତାନୀଯୋଗ୍ୟ ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟର 50 ପ୍ରତିଶତ ଅଂଶ ଅକ୍ତିଆର କରିଛି । ଏହା ହିଁ ଭାରତର ସଫଳତାର କାହାଣୀ । 1966-67ରେ 8 ମିଲିଅନ ଡଲାର ମୂଲ୍ୟର ରହ୍ନ ଏବଂ ହୀରା ରତ୍ପାନୀ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଏହାର ପରିମାଣ 1982-83ରେ ଏକ ବିଲିୟନ ଡଲାରରେ ପହଞ୍ଜିଥିଲା । 1987-88ରେ ଏହା ଦୁଇ ବିଲିୟନ ଡଲାରରେ ପହଞ୍ଜିଲା । 2003-04ରେ ଏହି ପରିମାଣ 10 ବିଲିୟନ ଡଲାର, 2007-08ରେ 20 ବିଲିୟନ ଡଲାର ଏବଂ ଏବେ ଏହାର ପାଖାପାଖି 40 ବିଲିୟନ ଡଲାରରେ ପହଞ୍ଜିଛି ।

ବନ୍ଧୁଗଣ, ବର୍ତ୍ତୁମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖଦଡ଼ା ହୀରା କିଣିବା ଲାଗି ଭାରତୀୟ ରସ୍ତାନିକାରୀଙ୍କୁ ବିଦେଶ ଯିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ଏହା ଯୋଗାଣ ଶୃଙ୍ଖଳାର ଦକ୍ଷତା ହ୍ରାସ କରୁଥିଲା । ତେଣୁ ଭାରତରେ ହୀରାର ମାନ ପରଖିବା ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ଲାଗି ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ଆମର ତୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଡିସେୟର 2014ରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ବିଶ୍ୱ ହୀରା ସପ୍ମିଳନୀ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା, ଏହି ଅବସରରେ ରୁଷ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଉପସ୍ଟିତିରେ ମୁଁ କହିଥିଲି ଯେ ଆମେ ଏ ଦିଗରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିତୁ । ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କରାଯାଇଛି । ଖଦଡ଼ା ହୀରା ପରଖିବା ଲାଗି ଭାରତ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ ଅନୁମତି ଦେବା ଲାଗି ଆଇନରେ କେତେକ ପରିବର୍ତ୍ତ୍ୱନ କରାଯାଇଛି, ଏହାକୁ ଶ୍ୱଙ୍କମୁକ୍ତ କରିବାର ପ୍ରୱାବ ବିତାରାଧୀନ ଅଛି । ଭାରତ ଡାଇମଣ୍ଡ ବର୍ସ ଠାରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ନଭେୟର 2015 ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ଏହା ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇସାରିଛି । ପୂର୍ବରୁ କେବଳ ଆଠରୁ ନଅ ଜଣ ବଡ଼ ବ୍ୟବସାୟୀ ବେଲଜିୟମ, ଆଫ୍ରିକା ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଭ୍ରମଣ କରି ବିଶ୍ୱୟତ୍ତରୀୟ ଖଦଡା ହୀରା ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଉଥିଲେ । ହେଲେ ଏବେ ପାଖାପାଖି 3 ହଜାର କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ମଧ୍ୟମ ଧରଣର ବ୍ୟବସାୟୀ ନୂଆ ବିଜ୍ଞପିତ ଅଞ୍ଚଳ ଜରିଆରେ ହୀରା ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତୁମାନ ହୀରା କାଟିବା ଏବଂ ପଲିସ୍ କରିବା ଲାଗି ଏକ ବୃହତ ବଜାର ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହେଉଥିବା ଭାରତକୁ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ହୀରା ବ୍ୟବସାୟର ପେଣ ରୂପେ ପରିଶତ କରିବା ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଭାରତକୁ ଏକ ନୂଆ ପିଢ଼ିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଦାୟିତ୍ସ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରଠାରୁ ସରକାର ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି । 'ମେକ୍ ଇନ୍ ଇଣ୍ଡିଆ' ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ । ଭାରତକୁ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଏକ ପସନ୍ଧଯୋଗ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟଞ୍ଚଳୀରେ ପରିଶତ କରିବା ଲାଗି ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଗତ 50 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ରତ୍ତ, ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର କ୍ଷେତ୍ରରେ 475 ବିଲିୟନ ଡଲାର ମୂଲ୍ୟର ରତ୍ପାନୀ ହୋଇପାରିଛି । ଭାରତରେ କମ୍ ସୁନା ଏବଂ ହୀରା ଉତ୍ପାଦନ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ସଫଳତା ମିଳିବା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ । ଆଉ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ସ୍କିଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ । ସ୍କିଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମୃଦ୍ଧ କଲା ଭଳି ଏକ କୁଶଳୀ ଶ୍ରମଗୋଷ୍ଠୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା । ରତ୍ତ, ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର କ୍ଷେତ୍ରରେ 4.6 ନିୟୂତ ଲୋକଙ୍କୁ ନୁଯକ୍ତି ମିଳଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ହୀରା କାରବାର କ୍ଷେତ୍ରରେ 1 ନିୟୁତ ଲୋକ ନୁଯକ୍ତି ପାଇପାରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମେକ୍ ଇନ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଏବଂ ସ୍କିଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ରତ୍ତ, ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭରପୂର ସୁଯୋଗ ରହିଛି ।

ଆଜି ଆମ ଗହଣରେ କିଛି ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ରହିଛନ୍ତି । ଆଫ୍ରିକା ସହିତ ସମ୍ପର୍କକୁ ନେଇ ଭାରତ ସର୍ବଦା ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ଉପନିବେଶବାଦ ସମୟରୁ ଆମ ଭିତରେ ଐତିହାସିକ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି ଏବଂ ସମାନ ସମସ୍ୟା ଦେଇ ଗତି କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଆମକୁ ପରସ୍କରର ଆହୁରି ନିକଟତର କରିଛି । ଏଠାରେ ମୁଁ ମୋର ଆଫ୍ରିକୀୟ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଭର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ରଡ୍ନ ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର କ୍ଷେତ୍ରର ବିକାଶ ଏବଂ ସେଠାକାର ବିଶେଷଙ୍କଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେବା ଦିଗରେ ଭାରତ ସର୍ବଦା ସହଯୋଗ କରିବ ।

ମୁଁ ଆରୟରୁ କହିଛି ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ଦୀର୍ଘ ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରିଆସିଛି । ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ ଯେଉଁଠି ପହଞ୍ଚିବା କଥା ତା'ଠାରୁ ପଛରେ ରହିଛି । ଆମର ସବୁଠୁ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ହେଉଛି ହୀରା କାଟିବା ଏବଂ ପଲିସ୍ କରିବା । ରଡ଼ ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ବଜାରର ବିଶ୍ୱୟରୀୟ ମୂଲ୍ୟ ତୁଳନାରେ ଆମର ଅଂଶଧନ ଯେତିକି ରହିବା କଥା ତା'ଠୁ କମ୍ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଆମର ଭବିଷ୍ୟତ ହୀରା କାଟିବା ଏବଂ ପଲିସ୍ କରିବା ଠାରୁ ଆହୁରି ବ୍ୟାପକ ହେବ । ଆମ ପାଖରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇପାରିନଥିବା ଅନେକ ସୁଯୋଗ ରହିଛି । ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରଶ୍ୱ ପଚାରିବାକୁ ଚାହେଁ :

ହାତ ତିଆରି ଅଳଙ୍କାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତର ଅଂଶଧନ ବୃତ୍ଧି ଦିଗରେ ଆପଶମାନଙ୍କର କି ଯୋଜନା ରହିଛି?

ମୋତେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତର ରପ୍ତାନିକାରୀଙ୍କୁ ଆମଦାନିକାରୀମାନେ ହିଁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାନ୍ତି - ରପ୍ତାନିକାରୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ଡିକାଇନ୍ ଏବଂ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱୟରୀୟ ରୁଚି ପୂରଣ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନେତୃତ୍ୱ ନେବା ବଦଳରେ ଭାରତ ବିଶ୍ୱୟରୀୟ ଫେଶନର ଗୋଡ଼ାଣିଆ ସାଜିଛି । ଏହା ଆମର ଦୀର୍ଘ ଅଭିଜ୍ଞତା ଏବଂ ଅନେକ ଡିକାଇନ୍ ପ୍ରତିଭାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ । ଭାରତରେ ଅନେକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମୂର୍ତ୍ତି ରହିଛି, ମୂର୍ତ୍ତିକଳାର ଇତିହାସ ଭାରତରେ 2 ହଜାର ବର୍ଷ ପୁରୁଣା । ଅଧିକାଂଶ ମୂର୍ତ୍ତି ଅଳଙ୍କାର ପରିଧାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହି କଳା ବିଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋହିତ କରିଛି । ଆମେ ସେଥିପ୍ରତି କେବେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛୁ? ଏହି ସବୁ କଳା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଳଙ୍କାର ପସ୍ତୁତି ଏବଂ ପୋତ୍ସାହନ ଦିଗରେ ଆମେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରିଛୁ?

ବନ୍ଧୁଗଣ ଆମେ ଏପରି ଏକ ସମୟରେ ବାସ କରୁଛୁ ଯେଉଁଠି ପୋଷାକ ନିର୍ମାତା ଲୋକମାନଙ୍କ ପସନ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଏ । କେଶବିନ୍ୟାସକାରୀ ନିଜ ଗ୍ରାହକଙ୍କ କେଶ ସଜାଇଥାଏ । ଆମେ ଏପରି ଏକ ଯୁଗରେ ରହୁଛୁ, ଯେତେବେଳେ ହୀରାର ବ୍ୟବହାର ଚଷମା, ହାତଘଣ୍ଟା ଏବଂ କଲମରେ କରାଯାଉଛି । ତା'ହେଲେ କ'ଣ ଆମ ଅଳଙ୍କାର ନିର୍ମାତାମାନେ ନିଜ ଦକ୍ଷତା, କୌଶଳ ଏବଂ ଐତିହ୍ୟ ଜରିଆରେ ବିଶ୍ୱୱରୀୟ ରୁଚି ଏବଂ ଫେଶନକୁ ବଦଳାଇପାରିବେ ନାହିଁ?

ବିଶ୍ୱୟରୀୟ ରୁଚିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଆମ ଉଦ୍ୟୋଗଜଗତକୁ ପ୍ରଥମେ ବଜାର ବିଷୟରେ ବିୟୃତ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମର ଉଦ୍ୟୋଗୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଜାଣିବାକୁ ହେବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ କେତେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସୁନା ପସନ୍ଧ କରିପାରନ୍ତି, କେହି ରୁପା ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେହି ପ୍ଲାଚିନମ୍ ଚାହିଁପାରନ୍ତି । ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ବୃଢ଼ ଭାବେ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ବିଶ୍ୱୟରରେ ନେତୃତ୍ୱ ନେଇପାରିବା ନାହିଁ । ଇ-କମର୍ସ ଆମକୁ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ସହଜ ମାର୍ଗ ଦେଇଛି । ଏହାର ଭାରତୀୟ ଉଦ୍ୟୋଗ ପାଇଁ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ । ତେଣୁ ଷ୍ଟାର୍ଟଅପ୍ ଯୋଜନା ଆରୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଯୁବ ଉଦ୍ୟୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଶିଳ୍ପଜଗତ ପ୍ରୋସାହନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଭାରତୀୟ ଅଳଙ୍କାର ପାଇଁ ବର୍ତ୍ଧିତ ବଜାର ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ ।

ଅତୀତରେ ଏକଦା ଭାରତର ଉତ୍ପାଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶ୍ୱୟରରେ ସ୍ୱତନ୍ତ ସନ୍ନାନ ହାସଲ କରିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସଫ୍ଟୱେର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚ ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ଉତ୍କର୍ଷ ଲାଗି ଭାରତ ବିଶ୍ୱୟରରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ ପରିଚୟ ପାଇଛି । ଅଳଙ୍କାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମକୁ ସେପରି କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହାସଲ ହୋଇପାରିଲେ ଆମ ନିକଟରେ ଭରପୂର ସୁଯୋଗ ରହିଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିଷଦ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଭୂମିକା ରହିଛି । ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରଠାରୁ ରସ୍ତାନୀ ପ୍ରୋସାହନ ଲାଗି ଆମେ ରାଜ୍ୟସରକାରଗୁଡ଼ିକୁ ଉସ୍ଥାହିତ କରିଆସିଛୁ । ମୁଁ ଭାବୁଛି ଉଦ୍ୟୋଗ ଜଗତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପର୍କରେ ରହିଥିବ । ରସ୍ତାନୀ ବ୍ୟତୀତ ଭାରତ ବିଶ୍ୱରେ ଏକ ଦ୍ରୁତ ଅଭିବୃତ୍ଧିଶୀଳ ଅର୍ଥବ୍ୟବୟା ହୋଇଥିବାର ଘରୋଇ ବଜାରରେ ଚାହିଦା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

ତେଣୁ ନିଜର ଅଭିବୃତ୍ଧି ଲାଗି ଉଦ୍ୟୋଗ ଜଗତ ଯୋଜନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦୁର୍ବଳ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଭାବିବା ଜରୁରୀ । ଏହି ଉଦ୍ୟୋଗରେ କମ୍ ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଉଥିବା ଏବଂ କମ୍ ସମୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପରିଷଦ ଭାବିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଜୟପୁର, ଥିରିସୁର, ବାରଣାସୀ, ରାଜକୋଟ, ଏବଂ କୋଏୟାଟୁର ଆଦି ସ୍ଥାନରେ ରହୁଥିବା କାରୀଗରଙ୍କ ଉନ୍ନତି ଦିଗରେ ଚିନ୍ତା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି କାରିଗରମାନଙ୍କୁ ସରକାରଙ୍କ ସର୍ବନିମ୍ନ ମୂଲ୍ୟର ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଜନା ଯେପରିକି ଦୁର୍ଘଟଣା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତୀ ଜୀବନ ଜ୍ୟୋତି ବୀମା ଯୋଜନା ଏବଂ ଅଟଳ ପେନସନ୍ ଯୋଜନା ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ମରେ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ କରିବା ଲାଗି ଉଦ୍ୟୋଗ ଜଗତ ସ୍ୱନିଶ୍ଚିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବ କି?

ଦୁର୍ଘଟଣା ବୀମା ବାବଦରେ ମାସକୁ ମାତ୍ର ଟଙ୍କାଟିଏ ଏବଂ ଜୀବନ ବୀମା ବାବଦକୁ ଦିନକୁ ମାତ୍ର ଟଙ୍କାଟିଏ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ପାଖାପାଖି 5 ହଜାର ଟଙ୍କାର ବ୍ୟାଙ୍କ ଜମା ବାବଦରେ ମିଳୁଥିବା ସୁଧ ଅର୍ଥରେ ଏହି ବୀମା ପ୍ରିମିୟମ୍ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଭରଣା କରିବା ସହଜ ।

ବନ୍ଧୁଗଣ 2022ରେ ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନତାର 75 ବର୍ଷ ପୂରଣ କରିବ । ରଉ ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ଉଦ୍ୟୋଗ ଏହି ସମୟସୁଦ୍ଧା ନିଜ ପାଇଁ କେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛି? ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଆପଣମାନେ ଦେଶ ପାଇଁ କ'ଶ କରିପାରିବେ? ଆପଣମାନେ ସେଠାରେ କିପରି ପହଞ୍ଚିବେ? ଆପଣମାନେ କେତେ ସଂଖ୍ୟକ ନ୍ଦିଯକ୍ତିସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ? ଏଥିପ୍ରତି ଗୁରୁତର ସହ ଚିନ୍ତା କରିବା ଲାଗି ଏବଂ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଲାଗି ମୁଁ ଆପଣମାନେ ସମୟଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ଜଣାଉଛି । ଯଦି ନୀତିନିୟମରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଆପଣମାନେ ଆଗେଇ ଆସି ସକାରାତ୍ପକ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତୁ ବୋଲି ମୁଁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛି । ଦେଶର ହିତ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ।

ମୋତେ ନିଜ କଥା ରଖିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିବାରୁ ଆପଣ ସମଞଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ମୁଁ ମୋର ବକ୍ତବ୍ୟ ଶେଷ କରୁଛି । ଏହି ସମ୍ମିଳନୀ ସଫଳ ହେଉ ବୋଲି ମୋର ଶୁଭେଚ୍ଛା ।

(Release ID: 1484945) Visitor Counter: 2

f

in